JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 15den MEY, 1819. N. 20.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Gouvernements Secretarie
den 12den May 1819.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden met het Nederlandsch schip de Zee Meeuw, kapt. J. R. Böning, en dat dezelve op aanstaanden Maandag den 17den dezer des achtends om 7 uren, precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaals's Kantoor, den 14den Mey 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen,
Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

VACCINATIE IN INDIE.

Het Departement van het Nationale Vaccine etablissement, heeft laatst uit Sering-napatam eene merkwaardige en belangryke memorie over de Vaccinatie in dat deel van Indie ontvangen, van den Eerw. Heer J. A. Dubois zendeling in de Mysore, autheur, van *eene beschryving van het karakter &c. des Indiaansche volks*, en langen tyd een zeer vurig en yverig voorstander der Vaccine. Het volgende korte extract dezer mededeeling, kan niet dan belangryk voor het algemeen zyn. Mr. Dubois, berigt, dat de Vaccinatie in Hindostan in het jaar 1802 werd ingevoerd, en ten sterksten aangemoedigd door het Britsche bestuur.

De Inboorlingen, echter betoonden er een hevigen afkeer tegen, uithoofde van verschillende redenen.

De eerste kwam van den haat tegen alle nieuwigheden. Ten 2den,—er onstond een gerucht, dat zulks een oogmerk der Engelschen was, om een onuitwischbaar kenteeken op zekere perzonen te drukken; en dat alle manlyke kinderen, die zoo gekenmerkt waren, wanneer zy groot wierden, in de militaire dienst zouden gedwongen worden; en de vrouwelyken om byzitten te worden.

Ten 3den. De Hindoes hebben steeds de kinderpokken aangemerkt, als eene bezoeking eener godin genaamd Mahry Umma, of liever, dat de ziekte eene vleesch wording (incarnatie) dezer Godheid op den besmetten perzoon is.—Zy pogen de godin tot gunst te bewegen door geschenken en offerhanden; doch zoo de lyder sterft, mogen de nabestaanden niet weenen, anders zou de godin hen met grooter rampen overladen.

Uit dien hoofde werd de Vaccinatie in het eerst alleen door Christenen aangenomen.

Dr. Alexander Anderson, opper-chirurgyn van het Myzore land, oordeelde het met goedkeurig van den opperraad van Madras, nodig om den Eerwaarden Heer Dubois aantemoedigen, ten einde zynen invloed te gebruiken, om de vooroordeelen der inboorlingen te overwinnen.—Ingevolge van dien, maakte hy verscheidene vertogen in de Indiaansche taal, en ging op reis om de Vaccinatie te verspreiden; verscheidene Indiaansche Christenen, werden verkozen en onderwezen, om hem in zyn werk te helpen.—In het eerst onstond er veel verwarring; en er gebeurden eenige misslagen door andere practiseerende ontstaan, die eene valsche huid uitslag voor ware koepokken hielden. Doch deze hinderpaal nam trapsgewyze af; ingevolge van het volkomen slagen der regelmatige koepokinenting. En de inboorlingen werden overtuigd dat de godin Mahry deze zachte wyze verkozen had, om zich aan hare aanbidders bekend te maken, en om naar verdienste geëerd te worden.

De Heer Dubois verklaart plegtig, dat hy en zyne mede helpers, byna een lak of *een honderd duizend* perzoonen hebben ingeënt. En dat hy, niet van eenig noodlottig geval heeft gehoord, noch van een enkel wel bevestigd voorval onder dat groot aantal, dat de kinderpokken, na eene regelmatige inenting waren terug gekomen.

Hy berigt, dat de blaren onderhevig zyn van gebroken te worden door de groffe kleeding die doorgaans gedragen wordt; de wryving brengt doorgaans een blaar voort. In deze gevallen werd er weder ingeënt, doch hy merkt als eene byzonderheid op, dat deze tweede operatie zeldzaam van uitwerking is zoo dezelve vroeger dan twee of drie maanden voor de eerste inenting wordt gedaan.

Eene omstandigheid van eenen zeer aangenamen aard, wordt tevens berigt, dat namelyk de Vaccine dikwyls de intermitteerende koortzen die in dat land heerschende zyn, stopt. De Hr. Dubois verzekert, dat hy gevallen kent, waarin dezelve derden daagsche koortsen, die vier of vyf jaren geduurd hadden genas.

Hy zwaait grooten lof toe aan het gouvernement in India, wegens de maatregelen om de Vaccinatie uittebreiden. Hy berigt dat ingeborene Vaccinateurs in ieder district met goede belooning zyn daargesteld, onder opperztoeicht van Engelsche geneesheeren, van welke maatregel hy de regtmatige verwachting vormt, dat binnen een niet langen tyd, de kinderpokken in dat land geheel zullen uitgeroeid zyn; waar in vorigen tyd, bevorens de invoering van dat wondervolle behoedmiddel, geheele districten van tyd tot tyd byna door de woede der kinderpokken ontvolkt werden.

Dit berigt van den Hr. Dubois is vergezeld van naauwkeurige tafels, aanduidende de onderscheidene casten en aantal in iedere provintie, van die welke de Vaccinatie onder zyne handen ondergaan hebben. Makende te zamen 98,784 perzoonen uit.

NIEUWE ALMANAKS ONTWERP VOOR ALLE VOLGENDE JAREN.

Vry uit 't Hoogduitsch naar Reinbold gevolgd.

(VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

Handwerkslieden, die het minste lust hebben om te werken zullen het meest over het verval der neering klagen, zy en de bedriegers en de tot niets nuttige beuzelaar zullen van de zoogenaamde menschen vrienden het meest bemind en het best betaald worden.

De werkelyk brave man, zal noch voor braaf noch slecht genoemd worden.

De zoogenaamde regtzinnigen zullen de eenvoudigen, de zoogenaamde menschen vrienden, de verstandigen, de patriotten de voornamen bedriegen. Alleen de ongelovigen zullen door hun zelven bedrogen worden.

Negende hoofdstuk.—Die zyn kaars over dag uit verveeling of baldadigheid verbrandt, loopt gevaar savonds in het donker moeten zitten, en die zyn koorn groen eet, geen ryp graan te kunnen dorschen

Er zullen vier vierendeel jaren zyn, doch evenwel voor sommigen te veel, voor anderen te weinig.

Menig een zal met zyne uitgaven eenige kwartalen vooruit zyn.

Tiende hoofdstuk.—Den eersten January worden de meeste leugens gesproken gezongen, gedrukt, geschreven, gebeden, bezworen, en betaald.

In February zal de kortheid der dagen door de dwaasheid der menschen verlengd worden.

In het jaar 1820 en vervolgens alle vierjaren tot A°. 1900 zal ieder die een jaarlyksch inkomen heeft verpligt zyn een dag voor niets te werken, en een dag te veel te eten, de dag loners, zyn hiervan uitgezonderd.

De Courantier zal in 1820 twee Couranten *gratis* geven maar zelfs de onkosten betalen.

In Maart zal licht en duisternis, dag en nacht overal op aarde overeenstemmen—welligt ook in het zedelyke.

In April zullen zich velen door den schyn laten bebriegen.

In Mey moet men de droogе maisstokken en de harten der meisjes voor vuur bewaren.

In Juny zal er een dag zyn, die meer waard is als andere dagen des jaars.

In July Augustus en September, zullen de menschen zoo zyn als over 1000 jaren.

In October zal men iets nuttig aan de aarde toebetrouwen, en de Godin *der hoop* aan bidden.

In November zal men hier geen kagchels behoeven te stooken.

In December zullen de kinderen zich over de kerstyd verheugen, en verscheiden ouders zich verdrietig achter de ooren krabben.

Alle dagen zullen er op het toneel der wereld goede en kwade daden, geluk en ongeluk vertoond worden.

Na den laatsten December 1820 zal het dat jaar niet regenen noch waayen.

Een Fransch nieuwspapier behelst de volgende anecdote uit Sedan. Een groot Souverein reisde eenigen tyd geleden van Parys naar Sedan, in een nederig post rytuig. Een jonge boer, die het voor een post chais aanzag, klom er eenige mylen van de stad af, achter op. De doorluchtige reiziger vroeg zyn ongenoedigden reisgezel. Waarom zyt gy op myn rytuig gekomen? "Myn Heer, ik wenschte naar Sedan te gaan om den Keizer Alexander te zien aankomen." "En waarom wilt gy den Keizer zien?" "Myn Heer, myne ouders hebben my verteld, dat hy goed is, en dat hy de Franschen zeer bemint." "Wel myn vriend, zie my dan wel aan; ik ben de Keizer." De jongen geraakte in verwarring en begon te weenen, na zyne verontschuldiging uit gestameld te hebben, en sprong af om te voet te gaan. "Ga weer zitten, waar gy waart," zeide hy met veel vriendelykheid. "Wy zullen te zamen reizen." De jonge boer gaf geen antwoord, doch sprong af voor de poort van de stad, en de keizer beval hem zich aan zyn Hotel te vervoegen.—"Wenscht gy naar Rusland te gaan, zeide de keizer tot hem. "Met plaisier"—antwoordde de jonge "wel zederd de voorzienigheid U my gegeven heeft, wil ik over uw lot zorgdragen." Inderdaad de jonge boer ging den volgenden dag in het gevolg des keizers weg.

BEKENDMAKING.

DE Secretaris adinterim van den Raad van Civile en Criminele Justitie des Eilands Curaçao, als hiertoe door wel gemelden Raad geauthoriseerd, brengt ter kennisse van het publiek, dat voortaan geene Brieven of Missiven van particulieren aan den Raad geadresseerd, zullen worden aangenomen, maar de belang hebbende hunne voordragten per requeste, memorie, vertoog, &c. aan den Raad zullen moeten doen, welke requesten, memorien of vertoog, op behoorlyk gezegeld papier moeten geschreven, en door eenen Advocaat of Procureur onderteekend zyn, blyvende de dispositie omtrent het verleenen van Pro Deo in deszelfs volle kracht.

Secretary van den Raad van Civile en Crimineele Justitie binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 6den Mei 1819.

De Secretaris adinterim voornoemd,

J. THIELEN.

Den 14den Mey 1819.

BEKENDMAKING.

ALLE de geenen die iets te vorderen hebben van het afgekeurde schip de Surinaamsche Vrienden gevoerd geweest door wylen Capt. Cornelis Kraay J. Z. worden verzogt hunnen pretentien op te geeven in den loop van deeze maand, zullende na die tyd geenè verdere rekeningen aangenomen noch betaald worden door

BEUTNER & TH. JUTTING.

Den 14den Mey 1819.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende waarschawt alle perzonen, van geen crediet te geven aan zyne Vrouw ANNA CORNELIA RYKE, daar hy niet verantwoordelyk wil zyn, voor eenige schuld door haar gemaakt.

FREDERIK BOLWIG.

Den 15den Mey 1819

DE ondergeteekende op het punt staande om naar St. Thomas te vertrekken, verklaart dat hy niets verschuldigd is. J. N. ALIX.

Den 14den Mei 1819.

GETROUWD op Zondag den 2den Mei, George Cancryn, met de Weduwe Hanzen.

May 14, 1819.

NOTICE.

THE undersigned warns all persons from giving credit to his Wife ANNA CORNELIA RYKE, as he will not be responsible for any debts contracted by her.

FREDERIK BOLWIG.

May 15, 1819.

THE undersigned being about to leave this Island for St. Thomas, declares that he owes nothing. J. N. ALIX.

MARRIED on Sunday the 2d of May, Mr. George Albertus Cancryn, to the Widow Hansen.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEY.

6. golet Drie Zusters, Peron, — Coro
7. bark Sally, Luckert, — Spaansche kust
10. golet Anna Maria, Molina, — Santa Martha
—— Nereus, Penzo, — Aricola
—— Industry, Meyer, — Maracaybo
—— Anna, Bolwig, — Aquin
11. —— Klein Alexander, Castro, — Aruba
bark John, Albouw, — Antigua
12. golet Creole, Guilbour, — Aux Cayes
—— Alexandria, Coolman, — Maracaybo
14. —— Eliza, Urdanetta, — St. Domingo
—— Franc. de Paula, de Pool, — Spaan. kust

UITGEKLAARD—MEY.

8. golet Elizabeth, Gilbert, — Maracaybo
brik John, Luyando, — New York
10. golet Twee Vrienden, Frolyk, — Aruba
bark Koning David, Specht, — Porto Rico
11. schip Juliana, de Groot, — Amsterdam
golet St. Theresa, Mansana, — Coro
—— Klein Alexandria, Castro, — Aruba
12. bark Alert, M'Claine, — St. Vincent
13 —— Conception, Moreno, — Coro
14. golet Cæpy, Craane, — Maracaybo
—— Alexandria, Coolman, — Aruba

In onze laatsten plaatsten wy een lyst van de ladingen der vaartuigen, die in en uit gegaan waren, welke wy zederd bevonden hebben stellig onnaauwkeurig te zyn, en daar wy aanmerkelyke moeiten gehad hebben, in onze pogingen om eene regelmatige, noch meer byzonder eene naauwkeurige lyst voor deze week te krygen, bevinden wy onze belofte van in het toekomende er mede voorttegaan, te moeten achterlaten. Wy zullen echter als te voren, een regelmatige lyst alleen van aankomsten en vertrekken der vaartuigen geven.

Zondag ll. werd een koninklyk salut des middags gevuurd, door Zyner Majesteits brik Merkuur, Kapt.-Luit. Pool, en door de Compagnie Artillerie, met over en weder gaande schoten, ter gelegenheid van de geboortedag Harer Koninklyke Hoogheid Wilhelmina Frederika Louisa Mariana, Princes van Oranje Nassau.

De Merkuur zeilde des Woensdags naar Puerto Cabello en St. Eustatius.

De Fransche schoener Anrietta, van Martinique, naar Puerto Cabello bestemd, aan boord hebbende een aantal van beider kunne passagiers, (Spanjaards) kwam Woensdags in deze haven, en zeilde weder weg den zelfden dag in gezelschap van de Merkuur.

Z. M. corvet de Dolfyn, Kapt.-Luit. Warbenburgh, Ridder, kwam voor deze haven gisteren nademiddag, onder deszelfs konvooy hebbende de schoeners Janette en El Carmen, de eerstgenoemde van La Guayra en de laatstgenoemde van Puerto Cabello, komende. Na gemelde vaartuigen de haven waren binnen gezeild, stevende de Dolfyn naar windwaards.

Wy hebben geene byzonderheden met deze arrivementen vernomen.

Met een arrivement van Margarita, vernemen wy, dat de staat van zaken daar byna in den zelfden toestand blyft als in vorige berigten beschreven is;—De expeditie uit Engelschen bestaande is nog niet van daar gezeild.

Berigten van Santa Martha, met de Anna Maria, in 47 dagen van daar ontvangen, behelzen, dat daar berigt ontvangen was, dat Sir Gregor M'Gregor voornemens was die plaats te attakkeeren. Ingevolge waarvan alle toebereidzelen tot verdeediging gemaakt werden, en alle beweegbare eigendom van waarde, naar het binnen land gezonden. Toen de Anna Maria vertrok, was de handel in Santa Martha ten uitersten slap. Alle vreemdelingen werden bevolen te vertrekken.

Een brief voor een koopsmans huis alhier, ontvangen, behelst dat Sir Gregor M'Gregor een landing, in een open baay tusschen Porto Bello en San Blas, gedaan had, en dat hy pogen wilde naar Panama te gaan.

Het fregat schip Greyhound, kapt. West, arriveerde gisteren avond in 17 dagen van New York.

De brik Belle Savage, vertrok van New York naar deze haven 14 dagen voor de Greyhound.

PASSAGIERS GEZEILD.

In de Merkuur—Kapt. Luit. de Quartel, Ridder van de Militaire Willem's Orde, en de Heer G. Schotborgh, J. Z.

In de Zwaluw—De jonge Heer Peter Cockburn Prince, zoon van den WelEdelen Heer Wm. Prince.

De Heer B. A. Roche, is als passagier in de Dolfyn gekomen.

GETROUWD—Te St. Eustatius den 11den April ll. de WelEd. Heer J. G. Ringeling, Gouvernements Secretaris, van dat Eiland, met Mejufvrouw Constantia de Veer, dochter van zyne Excellentie A. de Veer, Gouverneur van St. Eustatius.

ST. THOMAS,

13den April.—Wy vertalen de volgende belangryke zinsnede uit de Danske Statstidende: Het is bevestigd door den geneesheer Arlon, in Constantinopole en Lafond in Salonich, dat zy ondervonden hebben, de kinderpokken, een behoedmiddel tegen de pest te zyn; van over de 6,000 perzonen te Constantinopelen ingeënt, werd er niet een door de pest aangetast. De Armeniers die steeds de Vaccinatie bezigen zyn nimmer door die verwoestende kwaal aangetast."

[*Uit het Literary Journal.*]

EEN KORT VERTOOG OVER HET BUITENS HUIS UIT EETEN GAAN.

Het volgende is het product van een schryver te Boston in Nieuw Engeland zoo er byzonders is in de gewoonte waarop het zinspeelt mag deze byzonderheid als beschryvend van Nieuw Engeland beschouwd, en zoo verre als de opmerkingen, die het algemeen behelst in derzelver natuur zy, kunnen zy overal toegepast worden.

Aan wiens zyde is de verpligting? *Is de gunst aan hem geschonken, die de uitnodiging aanneemt, of aan hem die dezelve doet?*

Indien het diné goed is, het gezelschap wel gekozen, en de vrouw van het huis, nevens haren man om in goed humeur zyn, en zoo zy verstand genoeg hebben, om zich zelven als een deel van het gezelschap te maken, en evenmin er in betrokken te schynen, is het uit eeten gaan een zeer vermakelyk ding; mits dat men zoo gelukkig zy om vry van *despepsia's*, onpasselykheid te zyn, en dat men wysbegeerte, welwillendheid of beleefdheid genoeg bezit, om alleen zulke hoedanigheden met zich te nemen, als die, welke hem omringen, toelaten aangenaam *aan hun zelven* te wezen.

In zulk een geval is de verpligting wederkeerig. De gast heer heeft de eer en het genoegen, om zyn huis houden in een goed front te toonen; en om eenigen van zyn gezelschap door gezellig onderhoud, zoo gelukkig te maken, als mogelyk is, en hy legteen grondslag voor zommige goede maaltyden buitenshuis, mits het gegevene diné niet in betaling van vorige schulden is.

Het kan niet ontkend worden, dat *uit eeten te gaan* zomtyds eene moeyelyke operatie is. Wanneer de heer of vrouw, door hunne woorden, blikken, bloozen, verwarring, fluisteren tegen de dienstboden, of door ongepast schelden, te kennen geven, dat hunne manieren niet op den fatzoenelyk voet gaan; en wanneer zy om hun eigene verlegenheid te verminderen, het geheele gezelschap verwarren, door den aandacht te vestigen op dat geen, zy zelven niet schynen moesten te zien, en wanneer zy naar de boterhammen kyken, en zich bemoeijen, met te laten zien, wat er omgaat, en wen zy hunne vrienden vertellen, wat een *ellendigen kok* zy hebben, en hoe *stom* en *onhandig* hunne bedienden zyn, en hoe veel beter en geregeld de dingen *zouden wezen*, dan zy nu schynen te zyn; alsdan is *uit eeten gaan* niet het aangenaamste ding in de wereld; en de gasten gevoelen, dat het hard werk voor lighaam en ziel is *om geneerd te worden tot dat zy kwaadaardig genoeg zyn, om over de confusie verheugd te wezen, en blyde te zyn, van een goede historie te huis te kunnen nemen.*

De geheele bezigheid van practibale wysbegeerte voor het dier, de mensch is zich te voeden, en zich warm te houden. Chemistery bouffonnerie in kort de geheele kring van kunsten en wetenschappen is tot deze voorwerpen bepaald; doch welk een aanmerkelyk onderscheid bestaat er tusschen dat soort van voedsel en verwarming het welk alleen *genoegzaam* is, en dat het welke overtollige weelde en opgekweekte *luxe* noodzakelyk gemaakt heeft.

Als iemand genodigd is om uit te eeten (het welk zeer verschillend is, van uittegaan *op fortuin van de pot*) moet hy ernstig over de zaak denken. Hy moest in zyn geheugen terug roepen, hoe vele beste pogingen van kennis en nyverheid tot zyn onthaal worden in werking gebragt, *zoo hy aanneemt, is hy verplicht in alle gevallen te gaan.* Hy moet zich herinneren, dat de kinderen onder hunne nabestaanden verdeeld staan te worden, of in eenig verwyderd vertrek opgesloten, zoo dat het toenemend leven en geschreeuw wegens het opsluiten mag verondersteld worden, van naburige huisgezinnen te komen. De voorkopers op de markt staan allen geëngageerd en onder de hand omgekocht te worden, drie dagen ten minsten, bevoren. Bedienden, die diplomas hebben in de wetenschappen van optedisschen en aftenemen, moeten op hunne eer beloven, te komen. De raadplegingen, het borgen, huren, gebruiken, breeken, het boos worden, het schelden. het wryven, het heet maken, het koelen, zou zeer onaardig zyn te beschryven. Geen heer van goede opvoeding zou zulks doen, evenmin als dat hy zyn gezelschap in het helsche verblyf, waar dat alles gebeurd, (in de honds dagen) zou ontvangen, in plaats van in den eet zaal.

Doch helaas! helaas! een uur voor het genot van deze overheerlyke moeiten, en na dat alles dadelyk in de pot, de pannen op vuur en in den oven zyn, laten een derde of de helft der weinige verwachtene bedanken, zonder in het minst acht te geven op de natuurlyke regt-

vaardigheid of op het uitwerksel van beloften en verpligtingen, zeggende (volgens Dr. Paley's geedgekeurde theorie) *dat zy niet kunnen komen.* De tafel is gedekt, de keuken processie, gegrond op eene geurige (*gentile*) en waarlyk kunstige schaal van overeenkomsten en ordenlyke schikkingen moet verlorren gaan. De afwezigheid van een gedeelte zou de schoonheid van het geheel bederven, en dan nog zulk een tafel, en zoo veel eeten, voor zulk een klein gezelschap. Het is te laat om iemand anders te vragen! Het toneel is te smartelyk voor het menschelyk gevoel!

Daar "uit eeten gaan" de voornaamste bezigheid van dit leven schynt, het voorwerp waar voor wy arbeiden; het groote toneel, op het welke wy hopen, dat onze kinderen met voordeel de volmaaktheden en voortreffelykheden, van hun verstand zullen ten toon spreiden; veroorlooft zulks my eenige regels optegeven, zoo goed als de soupés van *Lucullus*, en die zeker aan den Romeinschen keizer bekend waren, die stiert van lampreitjes te eten.

1. Van het oogenblik, dat iemand ten eeten genoodigd is, moet hy beslissen, of hy wil gaan of niet, hy dient dadelyk en ondubbelzinnig te antwoorden, en handelen ingevolge zyn antwoord. Het is het grootste uiterste eener slechte opvoeding te zeggen, *ik zal komen als ik kan*; want er moeten dezelfde toebereidselen en gereed makingen gedaan worden, als of het antwoord bevestigd ware. En de man die de nodiging doet verliest, de kans om *zelfs uit eeten te gaan.*

2. Wanneer 't gezelschap in de eet zaal is vergaderd, beerscht er zoms eene lompheid en verwarring, welke zeer onaangenaam, is te gevoelen of te zien, het voorwerp van *uit eeten te gaan* dat zynde van zoo veel mogelyk over de breedte der natuur te wyken, en zoo gekunsteld mogelyk te zyn, is het hulpmiddel tegen deze kwaal *niet over zich zelven* te denken. Ieder een moet als het ware zyn geheele wezen afleggen, en alleen denken over de wenschen, behoeften, en gevoelens van die welke hem omringen, in 't kort, hy moet gevoelen, dat zyn mede gezelschap uit *eeten is*, en niet dat by *uit eeten is.*

3. Aan tafel is het eene zeer slegte gewoonte om iets dat aangeboden wordt, te weigeren, de ware takt van een Heer die uit eeten is zyne bekwaamheid te toonen. Hy moet eerdoen aan de smaak die in de oorsprongelyke schikking der artikelen is ten toon gespreid; aan de wyze waarop de zelven worden voorgediend, aan de cordiale nodiging van den gast heer en gast vrouw, dat hy van dat zal proeven, het welk door *zulk* een middel is bekomen, en van dat, waarin *hun kok* in staat is uittemunten.

4. Heen te gaan voor het eind van het vyfde uur, is een teeken dat het toneel nog *nieuw* is, en dat die gene niet gewoon is *uit eeten te gaan*. Niet vol, en dof en loomerig voor het einde van het *vierde uur*, te zyn, is te toonen—dat men geen goede smaak heeft, en geen eer aan de gelegenheid heeft aangedaan.

5. Niet den volgenden morgen te gevoelen, dat zyn hoofd zoo zwaar is, als twee hoofden, is een bewys, dat men niet *twee* maaltyden gedaan heeft, zoo als ieder wel opgevoed man, die uit eeten is, ondersteld wordt te doen. Niet te gevoelen, over de geheele oppervlakte van de huid, als of men in spinne webben gewikkeld of gerold was, is te toonen—dat met zoo gemeen of onnozel is, als dat fyne liqueuren hem niet vrolyk maken.

6. Ieder Heer, die de bezigheid volgt van uit eeten te gaan,—moet een naauwe verbintenis vormen met een goed geneesheer, die op zyn gestel zal studeeren, en er zyn reekening by vinden om den Heer op zyn beenen te houden zoo lang als mogelyk is, door spoedige en bekwame geneesmiddelen, een die wel gesteld en wel door practyk geleerd is, en die weet de *chronische ziekten* een verbazend langen tyd te bedwingen, en de aanvallen van het *pootje* tegen te gaan, en hem weder en weder aan de eet tafel terug te geven.

Enfin, welk karakter onder de menschen is verhevener, dan dat van een heer, die *uit eeten gaat.*

Hy is de vriend en patroon van kunsten en wetenschappen; alle menschelyke industrie in alle hoeken der aarde ziet op hem voor voordeel en belooning. De gelukkigste pogingen der genie zouden verloren gaan, doch worden van hem beschermd.

Niet te vreden met *werkelyk* nuttig te wezen terwyl hy leeft—sterft hy om den voortgang, van kennis te bevorderen, en maakt zyn *lyf* rykelyk schatting schuldig aan de jaarboeken van proef ondervindelyk onderzoek.

Aanleering van talen.—By een jongste vergadering van het Schropshire Auxiliaire Bybelgenootschap, maakte de de Aarts Diaken Corbet, in eene redevoering by die gelegenheid gehouden, eene vergelyking tusschen Samuel Lee, een der predikers, en den bewonderings waardigen Crichton. Uit zyn Eerw. bevestiging blykt het dat Mr. Lee, geheel zyne opvoeding op een dorpschool had ontvangen, (waar hy zes mylen van Shrewsbury, gebleven was,) te weten: lezen, schryven en reekenen: dat hy twaalf jaren oud, het school verliet, om het ambacht van timmerman en bouwer te leeren. Terwyl hy dus bezig was, werd hy *uit zich zelve* een Latynsche, Grieksche, Hebreeuwsche, Chaldeewsche, Syrische en Samaritaansche scholier. Deze talen leerde hy in drie jaren, in de uren in welken hy van werktuigelyken arbeid bevryd was. Zins dat tydstip had Mr. Lee meer bystand, en is nu, in byvoeging van de talen die wy vermeld hebben, gemeenzaam met Arabische en Persische, Hindonstansche, Fransch, Hoogduitsch, Italiaansch, Ethiopisch, Coptisch, Malays, Sanscrit en Bengaalsch, in alles *zeventien talen in veertien jaren.*

Uitwerkend verwyt.—Een voorname kwaker bezocht eene Dame van rang, welke hy zes maanden na den dood hares mans zittende vond op eene sopha in het zwart gekleed, met alle de waardigheid der vrouw: Hynam haar zachtken by de hand, en sprak haar dus aan, "zoo vriendin" "Ik zie, dat gy nog den Almagtigen niet vergeven hebt." Dit verwyt had zulk een uitwerksel op de perzone, aan wie het gedaan werd, dat zy dadelyk alle hare teekenen van rouw vernielde, en aan haare noodzakelyke bezigheden zich begaf.

Eed van een Regter.—De eed van een Deemster of regter in het Eiland Man, luid dus.

"By dit boek en op den heilige inhoud daarvan, en by de wonderbare werken die God miraculeuselyk gemaakt heeft, in den Hemel boven en beneden op de aarde, in 6 dagen en 7 nachten, zoo zweer ik ——— dat ik zonder aanzien van gunst en vriendschap, liefde of winst, bloedverwantschap of vermaagdschap, nydigheid of kwaadaardigheid de wetten van dit eiland, juist tusschen onzen Souvereinen Heer den Koning en deszelfs onderdanen in dit eiland, en tusschen party zal uitoefenen, zoo onverschillig als *de ruggengraad van den haring midden in de visch ligt.*"

Waarde van vreemde munten in Geld der Vereenigde Staten.

	Dl.	Ct.	M.
Zestiende van een Dollar,	0	06	2 1-2
Een halve Pistareen,	0	10	0
Real Plate van Spanje,	0	10	0
Een Engelsche Sixpence,	0	11	1
Een achtste Dollar of Pattienje,	0	12	5
De Fransche livre Tournois,	0	18	5
De Fransche Franc,	0	18	7 3-10
Een Pistareen,	0	20	0
Een Engelsche schelling	0	22	2
Een quart Dollar of Pattienje	0	25	0
Het mark Banco van Hamburg,	0	33	3
De Floryn of gulden der Vereenigde Nederlanden,	0	40	0
Een halve Dollar of Pattienje,	0	50	0
De Rupie van Bengalen,	0	50	0
De Deensche Ryxdalers,	1	00	0
De Zweedsche Ryxdaler	1	00	9
Een Spaansche Dollar of Patt,	1	00	0
DeRussische Roebel,	1	00	0
Engelsche of Fransche kroon,	1	11	0
De Portugeesche Millrea,	1	24	0
De Chineesche Tale,	1	48	0
De Indische Pagode,	1	84	0
Een Fransche Pistool,	3	66	7
Een Spansche Pistool,	3	77	3
Een Iersch Pond,	4	10	0
Het Pond Sterling van G. Britt.	4	44	0
Een Fransche Louisd'or'	4	60	0
Een Engelsche Guinea,	4	66	0
Een Moidore,	6	00	8
Een halve Johannas,	8	00	0
Een Doubloem,	14	93	3
Een Johannas,	16	00	0

In our last we inserted a List of the cargoes of vessels inwards and outwards, which we have since found to have been materially incorrect, and as we have met with considerable difficulty in our endeavours to procure a regular, but more especially a corret List for this week, we find we must relinquish our promise of continuing it in future; we shall, however, give, as formerly, a regular List of the arrivals and departures of vessels only.

On Sunday last royal salutes were fired at noon from His Majesty's brig Mercury, Captain-Lieutenant Pool, and by the company of artillery, in alternate discharges, in honor of the birth-day of Her Royal Highness Wilhelmina Frederica Louisa Mariana, Princess of Oranje Nassau.

The Mercury sailed on Wednesday morning for Puerto Cabello and St Eustatia.

The French schooner Anrietta, from Martinique, bound to Puerto Cabello, having on board a number of male and female pasengers, (Spaniards) put into this port on Wednesday morning, and sailed again same day in company with the Mercury.

H. M. corvet Dolphin, Capt.-Lieut Wardenburg, Knt. lay to off this harbour yesterday afternoon, having under her convoy the schooner Janette and El Carmen, the former from La Guayra, and the latter from Puerto Cabello; and after seeing these vessels into port proceeded to windward. We learn nothing particular by these arrivals.

By an arrival from Margarita we lear that the posture of affairs there remaine nearly the same as described in form accounts. The expedition, composed Englishmen, had not sailed from thence.

Accounts from Santa Martha, receive by the Anna Maria, 47 days from thenc state that intelligence had been receive there of Sir Gregor M'Gregor intending t attack the place, in consequence of whicl every preparation was made for its defence, and all moveable property of any valu sent into the interior. Trade was extremely dull in Santa Martha when the Ann Maria left it. All foreigners were ordere to quit the place.

A letter has been received by a commercial house here stating that Sir Grego M'Gregor had made a landing in an open bay between Porto Bello and San Blas, and that he would endeavour to proceed from thence to Panama.

The ship Greyhound, West, 17 days from New York, arrived last evening.

The brig Belle Savage sailed from New York for this port, 14 days before the Greyhound.

PASSENGERS SAILED.

In the Mercury—Capt.-Lieut. de Quartel, Knight of Willem's Military Order, and G. Schotborgh, Esq. (John's son.)

In the Swallow—Master Peter Cockburn Prince, son of Wm. Prince, Esq.

B. A. Roche, Esq. came passenger in the Dolphin from Puerto Cabello.

MARRIED—At St. Eustatia, on the 11th of April last, J. G. Ringeling, Esq. Government Secretary of that Island, to Miss Constantia de Veer, daughter of His Excellency A. de Veer, Governor of St. Eustatia.

ST. THOMAS.

April 13.—We translate the following interesting paragraph from the Danske Statstidende:—"It is stated by the Physicians Arlon in Constantinople and Lafond in Salonich, that they have experienced the small pocks to be a preventative against the plague; out of 6000 persons vaccinated at Constantinople not one was infected by the plague.—The Armenians, who always use Vaccination, are never visited by that destrustive disease."

Acquisition of Languages.—At a recent meeting of the Shropshire Auxiliary Bible Society, Archdeacon Corbet, in a speech delivered on that occasion, drew a parallel between Samule Lee, one of the peachers, and the Admirable Crichton. From the Rev. Gentleman's statement, it appears that Mr. Lee had merely the education of a village school (where he was born, about six miles from Shewsbury), viz. reading, writing, and arithmetic; that he left school at 12 years of age, to learn the trade of a carpenter and builder. While thus employed, he became, *self-taught*, a Latin, Greek, Hebrew, Chaldee, Syriac, and Samaritan scholar. These languages he acquired in six years, at the hours during which he was relieved from manual labour. Since that period Mr. Lee has had more assistance, and is now, in addition to the tongues we have mentioned, familiar with Arabic and Persian, Hindostanee, French, German, Italian, Ethiopic, Coptic, Malay, Sanscrit, and Bengalee—in all, *seventeen languages, in fourteen years.*

[*From the Literary Journal.*]

A SHORT ESSAY ON "DINING OUT."

The following is the production of a writer in Boston, in New England. If there is any thing peculiar in the manners to which it alludes, the peculiarity may be taken as descriptive of New England; and, as far as the observations it contains are general in their nature, they may be applied every where:

On which side is the obligation? Is the favour done to him who *accepts* the invitation, or to him who gives it?

If the dinner is good, the company well assorted, and the lady of the house and her husband happen to be in good humour, and have good sense enough to make themselves a part of the company, and to appear as unconcerned as their guests, dining out is a very pretty operation; provided, a man happens to be free from *despepsia* and has philosophy, or benevolence, or politeness enough to take with him only such of his qualities as will permit those around him to be agreeable—*to themselves.*

In such a case the obligation is mutual. The host has the honour and satisfaction of shewing a good front in his domestic structure; and making some of his fellow-men as happy as may be, from social intercourse, and *lays a foundation for some good dinners abroad; provided the dinner he gives is not in payment of former debts.*

It is not to be denied that *dining out* is sometimes a painful operation. When the gentleman or lady disclose by their words, looks, blushes, colourings confusion, whispers to the servants or outright scoldings that matters are not going on *fashionably;* and when to relieve their own embarrassment, they embarass all the company by fixing attention on that which they themselves should not seem to see; and to shew how much better bred and instructed they are than what is passing might seem to indicate, they tell their *friends* what a *miserable cook* they happen to have, and how *new* and *raw* their servants are, and how much better and prettier things *should be* than they appear to be, *dining out* is not the most agreeable thing in the world; and the guests feel that it is hard work of mind and body *to be genteel unless they are malicious enough to enjoy the confusion, and to be pleased at having a good story to carry home.*

The whole business of practical philosophy, as to the *animal* of man, is to *feed* him and keep him *warm.* Chemistry, botany, in short, the whole circle of art and science is directed to these objects. But what a prodigious difference is there between that sort of feeding and warming which is simply *enough* and that which superfluous wealth and educated luxury have made necessary!

When a man is invited to *dine out* (which is a very different matter from going home to take *pot luck*), he should think seriously of the proposition. He should bear in mind how many of the best efforts of skill and industry are to be put in action for his accommodation. *If he accepts he ought to go at all events.* He should remember,———That the children are to be distributed among their relations or shut up in some remote apartment, so that the increased noise and crying from confinement may be suspected to proceed from neighbouring families. The forestallers in the market are all to be engaged and indirectly bribed, *three days,* at least, before hand. Servants, who have diplomas in the science of "*putting on*" and "*taking off,*" must promise, *on their honour,* to attend. The consultations, the borrowings, hirings, using, wasting, fretting, scolding, waxing, heating, cooling, it would be highly indecorous to describe. No gentleman of good breeding would do this, any more than he would receive his company in the infernal region where this process is going on, (in dog days!) instead of the drawing-room.

But oh misery! misery!—An hour before the *fruition* of these delightful toils, and after every thing is actually in the pots; the pans before the fire, and in the oven; one third or one half of the few expected, send word, without the least regard to *natural justice,* or to the effect of promises and obligations, (according to Dr. Paley's approved theory) *that they cannot come!*—The table is laid; the culinary processes, founded on a *genteel* and truly scientific scale of accordances and suitabilities, must go on. The absence of a part would mar the beauty of the whole! and yet such a table, and so much dinner, for so small a company! It is too late to ask any body else! The scene is too painful for human sensibility!

As "dining out" seems to be the principal business of this life; the object for which we toil; the great theatre on which we hope our children will advantageously shew the accomplishments and excellencies of their persons and intellects; permit me to suggest some rules, as ancient as the suppers of *Lucullus,* and which were undoubtedly known to the Roman Emperor, who died of eating *lampreys.*

1. From the moment one is invited to dine, he should decide whether he will go or not: He should answer immediately and unequivocally, and should act according to his answer. It is the very *excess* of ill breeding to say, *I will come if I can;* for the same preparation and appropriation of time must be made, as if the answer was affirmative. And the man who gives the invitation may lose the chance—*of dining out himself.*

2. When the company is assembled in the drawing-room, there is sometimes an awkwardness and embarrassment, which it is very disagreeable to feel or to see. The object of *dining out* being to escape beyond the latitudes of nature as much as possible, and to be as artificial as possible, the remedy for this evil is, *not to think of one's self.* Every man should let himself alone entirely, and think only of the wishes, wants, feelings of those around him. In short, he must feel that his associates are *dining out,* and not, that *he* is dining out.

3 At table it is very ill bred to refuse any thing that is offered. The true tact of a dining-out-gentleman is to show his *capacity* He must do honour to the taste displayed in the original selection of the articles; to the manner in which they are served; to the cordial solicitations of his host and hostess, that he would "try" *this,* which came through such a medium, and *that,* which *their cook* is allowed to excel in.

4. To retire before the end of the *fifth hour,* is proof that the scene is *new,* and that one is not used to *dining out.* Not to grow dull and stupid, and yawn, before the end of the *fourth hour,* is to shew—that one has not a good taste, and has not done honour to the occasion.

5. Not to feel, next morning, that one's head is as big as *two* heads, is an admission that one has not eaten *two* dinners *at once,* as every well-bred man, who dines out, is presumed to do:—Not to feel, over the whole surface of the skin, as though one had been wrapped and rolled in *cobwebs,* is to shew—that one is so vulgar or silly, as to permit fine liquors to pass him unenjoyed.

6. Every gentleman, who follows the business of "dining out," should form a close connexion with a good physician, who will study the constitution, and find his account in keeping the gentleman on his legs as long as possible, speedy and skilful remedies, upon a subject naturally sound, and well constituted and well understood by practice, have been known to baffle *the chronics* a surprising length of time, and to wrest from the gripe of *the acute,* and to restore to the dinner-table again and again.

In fine what character among men is superior to the gentleman who *dines out?*

He is the friend and patron of the arts and sciences; all human industry, in all corners of the earth, looks to him for benefit and reward. The happiest efforts of genius would perish unregarded, but for him.

Not satisfied with being *actively* useful when alive—he dies, to promote the progress of learning, and makes *his case* richly tributary to the annals of experimental research!

CURIOUS MODE OF GETTING A FELLOW WHIPPED WHO MOST RICHLY DESERVED IT.

To the Editor of the Literary Gazette.

SIR!—In reading an old Italian book lately, I met which the following droll story, which I doubt not will amuse, as much as it did me, any of your numerous readers who may think well to throw an eye over it.

The marquis della Scala, a rich nobleman, invited the gentry of his neighbourhood to a grand entertainment—all the delicacies of the season were of course provided. Some of the company had already arrived, in order to pay their timely respects to his excellency, when his major-domo, in a terrible hurry, entered the room, and bawled out the following:—"My lord! my lord! there is a most wonderful fisherman below, who has brought one of the strangest and most beautiful fish I ever beheld in Italy."—"Well man," said the marquis, "buy it; what's all the noise about it for?"—"O my lord, the price, the price! I never heard the like!"—"Regard it not," said the marquis; pay it, instantly, and begone about your business."—"So I would please your highness, but he refuses to take money."—"What! why what, in the name of Heaven, would the fellow have?"—"My lord, he demands *a hundred strokes of the stappado on his bare shoulders for it; nor will he bate a single blow!*"—"Prodigious!" Well; the marquis and all his company ran down to have a view of this extraordinary fishmonger. "A rare fish! a most exquisite fish! what's your demand, my friend? you shall be paid immediately."—"My lord, I won't take money; if you like my fish, you shall have it, if you will order me a hundred lashes of the stappado on my naked back: I can't bate a single one; if you don't like it, I shall go elsewhere with my fish."—"Rather than lose our fish," said his excellency, "let the fellow have his humour. Come, I'll see it done myself; see you don't lay on very hard." The fishmonger stripped, and the groom prepared to put his lord's order into execution. "Now, my friend," said the fishmonger, "I beseech you to keep a correct account, for I won't have a single stroke beyond my due."

The marquis and his friends stood in complete amazement while this was going forward. The marquis would fain have unravelled this curious mystery, and persuaded the poor man to annul the silly bargain; but it would not do; he was peremptory, and insisted upon his number of lashes. When the fiftieth lash sung across his back, "Hold!" cried the fishmonger, "I have had my share."—"Your share!" said the marquis; "why what, in the name of wonder do you mean. This is marvellous." Listen, my lord, I'm very sorry to be the cause of breeding dissention in any man's family, especially in that of your lordship, who is so condescending to me. Your lordship must know, then, that *I have a partner in this business;* and my honour is engaged to let him have half of whatever I should get for my fish; I fancy your lordship will acknowledge, by and bye, that it would be a thousand pities to defraud him of a single stroke."—"And pray, my friend, who is this partner of yours?"—"It is the porter, my lord, who guards the outer gate of your excellency's palace. He refused to admit me up to your house, unless I promised, faithfully, he should have an exact half of what I got of your lordship for the fish!" The winding up of this petty mystery may be better imagined than described. The porter undoubtedly received his due; and the marquis was so delighted at the witty manner in which this friendly piece of truth had reached his ear, that he ordered twenty sequins to be paid the poor fishmonger immediately; and desired him to call for the same sum yearly, so long as he lived, in recompense of the great pains be had gone through, and the trouble he had been at, in consequence of his "*most curious mode of getting a fellow whipped who richly deserved it.*"

Begging pardon for taking up so much of your valuable time and space, I have the honour to be, Sir, respectfully your's.

BEPPO.

Value of Foreign Coins in the Money of the United States.

	Dl.	Cts.	M.	
Sixteenth of a Dollar,	0	06	2	1-2
Half a Pistareen,	0	10	0	
Real Plate of Spain,	0	10	0	
An English Sixpence,	0	11	1	
Eighth of a Dollar,	0	12	5	
The Livre Turnois, of France,	0	18	5	
The Franc,of France,	0	18	7	3 10
A Pistareen,	0	20	0	
An English Shilling,	0	22	2	
Quarter of a Dollar,	0	25	0	
The Mark Banco of Hamburg,	0	33	3	
The Florin or Guilder of the United Netherlands,	0	40	0	
A Half Dollar,	0	50	0	
The Rupee of Bengal,	0	50	0	
The Rix Dollar of Denmark,	1	00	0	
The Rix Dollar of Sweden,	1	00	0	
A Spanish Dollar,	1	00	0	
The Ruble of Russia,	1	00	0	
Crown of England and France,	1	11	0	
The Millrea of Portugal,	1	24	0	
The Tale of China,	1	48	0	
The Pagoda of India,	1	84	0	
A French Pistole,	3	66	7	
A Spanish Pistole,	3	77	3	
The Pound of Ireland,	4	10	0	
The Pound Sterling of G. Britain,	4	44	0	
A French Louis d'or	4	60	6	
An English Guinea,	4	66	7	
A Moidore,	6	00	8	
Half Johannas,	8	00	0	
A Doubloon,	14	93	3	
A Johannas,	16	00	0	
